

Jornada per a la història (de l'absurd)

El president de la Generalitat valenciana, Eduardo Zaplana. Va afirmar que "no compartia els criteris del TC". (foto: arxiu / Rafa Gil)

Les Corts Valencianes aproven una resolució que explicita la secessió lingüística al marge de "criteris acadèmics o científics aliens a la legalitat vigent", en un intent ridícul de contrarestar la sentència del Tribunal Constitucional sobre el valencià.

La sessió de les Corts Valencianes del passat dimarts 29 d'abril va ser sens dubte, de les poques qualificables d'històriques que ha deparat aquesta cambra. Per primera vegada en la història europea, un parlament aprovava una resolució d'intencions sobre temes filològics i explicitava, a més, el seu menyspreu a la ciència.

Tot va començar quan el Tribunal Constitucional va fer pública una

sentència sobre el recurs que deu anys abans el grup ultra d'estudiants Alternativa Universitaria, havia interposat contra la Universitat de València per utilitzar el terme "català" per a denominar la llengua dels valencians. Segons el TC, la denominació és correcta i no contradiu en absolut l'Estatut d'autonomia. Aquest resultat va indignar els sectors secessionistes que, fins aquell moment, s'havien emparat legalment en el fet que

l'Estatut d'autonomia només parla de "valencià" i no fa referència al català. Amb la sentència del TC, les excuses legals per negar la unitat de la llengua desapareixen i la irracionalitat i l'oportunisme polític dels secessionistes, majoritàriament agrupats en Unió Valenciana i el PP, es fa més evident.

Uns dies després de la publicació de la sentència, el diari *Las Provincias*, principal òrgan de difusió d'aquests sectors, publicà en grans titulars: "*Si las Cortes no piden aclaraciones al TC la sentencia del catalán será inapelable*".

La notícia era falsa, ja que les sentències del Tribunal Constitucional són inapel·lables sempre, però

la portada avançava el que passaria. En efecte, el dia 29, el president de la Generalitat Eduardo Zaplana, compareixia davant les Corts per un procediment d'urgència per "comentar la sentència". (Vegeu la petició del Consell a la pàg. 29)

En la compareixença, Zaplana no va aconseguir explicar a què va anar a les Corts. L'oposició, en boca d'Antoni García Miralles, del PSOE i Albert Taberner, d'EUPV, va preguntar si el president dubtava del Constitucional, o si no compartia el dret a la autonomia universitària, però Zaplana va insistir a dir que aquells no eren els temes que havien provocat la seua decisió. Va justificar-se tot dient que la sentència havia eixit en tots els diaris valencians i podia crispar la societat si els diputats no deixaven clar que l'única denominació oficial per a la llengua que parlem els valencians (ell es va expressar sempre en castellà) és "valencià".

L'actuació va acabar amb l'aprovació de dues resolucions (vegeu-ne el text) presentades respectivament per Unió Valenciana, soci de govern del PP i pel mateix Partit Popular. En la d'Unió Valenciana s'explicita que el valencià no té res a veure amb cap de les altres llengües de l'estat i que no importen en absolut els criteris acadèmics o científics. El PP i UV hi van votar a favor. El PSOE va votar en contra i EU es va negar a entrar en el joc i no va votar. Cap de les persones assistents en el públic o les cabines de premsa hi donava crèdit.

Jordi Sebastià

